

בש"פ 1578/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1578/14

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

ה המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

בקשה להאריך מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"א-1996

תאריך הישיבה: ג' באדר ב התשע"ד (5.3.2014)

בשם המבקש:

עו"ד יעל שרפ

בשם המשיב:

עו"ד ויסאם לידאווי; עו"ד לבנה קציר

החלטה

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"א-1996 (להלן: חוק המעצרים) להאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים או עד למתן פסק הדין בעניינו בבית המשפט המחוזי בירושלים, המוקדם מביביהם.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. ביום 6.6.2013 הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום נגד הנאשם אשר ייחס לו עבירות של קשיר לסייע לאויב בזמן מלחמה, סיוע לאויב בזמן מלחמה וניסיון שוד. על פי פרטיו כתב האישום, בחודש פברואר 2013 התגברה חוליה בת ארבעה אנשים, אשר קשלה קשר במטרה לפתח ברי בהר הבית ורצוח יהודים המגיעים להתפלל במקום, לירוט בעבר כוחות הביטחון וכן לחטוף יהודי במטרה ליטול ממונו את נשקו ולרצוחו. באותו חודש פנה אחד מחברי החוליה למשיב, סיפר לו על כוונות החוליה והציג לו להצראף לחוליה. הנאשם הסכים להצראף בתנאי שבמפגשי החוליה הוא יהיה רעל פנים, על מנת שייתר חברי החוליה לא יוכל לזהותו. כשבוע לאחר מכן הצביע לחבר החוליה לנסיעה בכפר סילואן שנעודה לבחון את האזר וללמוד כיצד ניתן לחטוף כל נשק מאנשי משטרת וחילים, ונפגש שם עם שני חברי חוליה נוספים. בשל נוכחות מוגברת של כוחות הביטחון באזורי באותו הזמן, החליטה ארבעה לעזוב את המקום ולנסוע לשכונת אבו תור. כאשר הגיעו לשכונת אבו תור ערך חבר החוליה היכרות בין חברי חוליה נוספת. אותו חבר חוליה אמר למשיב כי אם יראה כוחות צבא או משטרה במקום, עליו להתקשר אליו ולומר את מילת הקוד שנקבעה ביניהם, ובעקבותיה הגיעו חברי החוליה למקום, ותקפו את השוטרים או החילים ויגנוו את נשקם. חבר החוליה אף אמר למשיב כי ברשותו אקח שבו הוא מתכוון להשתמש, שאם הדבר יתאפשר, בכוונה החוליה לחטוף חילים. עוד דובר באותה פגישה על כך שלאחר שהחוליה תתחמש ויגיעו חברי חוליה נוספים, יפוצלו החברים לחוליות נוספות, והמשיב יעמוד בראש אחת מהן. מספר ימים לאחר פגישה זו נסע הנאשם ברוחבי אבו תור במטרה לחפש חילים או שוטרים שאوتם הוא יכול לתקוף ולחטוף את נשקם, אך לא מצא כלום.

הליך המעצר עד תום ההליכים

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים נגדו (מ"ת 14023-06-13). ביום 16.3.2013 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' יונגרד) אשר קבע כי קיימות בתייק ראיות לכך לרשותה לעמודות המיחסות למשיב וכי המעשים המיחסים לו אינם אפשרים בחינה של חלופת מעצר. אשר על כן, הורה בית המשפט על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו. ערך על החלטה שהוגש לבית משפט זה נדחה ביום 30.6.2013 (בש"פ 2/4542), ונקבע כי נוכחות העבירות ועבורי הפלילי של הנאשם אין מקום לשקלול תסוקיר מעצר וחלופת מעצר. בחלוף תשעה חודשים, הוארך מעצרו של הנאשם בהסכמה ב-90 ימים (בש"פ 14/5.3.2014), ובהמשך הוארך מעצרו פעם נוספת, בהסכמה, ב-90 ימים נוספים (בש"פ 14/449) עד ליום 14.6.2013.

התകדים ההליכים בתיק העיקרי

3. במקביל להליך המעצר, התנהל התיק העיקרי בעניינו של הנאשם (תפ"ח 13-06-14009) בפני כב' השופטים צ' סגל, ב"צ גリンברגר, ו-א' דראל. ביום 10.6.2013 נעתר בית המשפט לבקשת המדינה להאריך מועד להגשת תעודה חיסין ב-90 ימים והאריך את המועד להוצאה תעודה החיסין ב-45 ימים. ביום 25.7.2013 הגישה המדינה בקשה, שהתקבלה גם היא, למתן ארכה נוספת להוצאה תעודה החיסין.

4. במקביל, שני דיונים שנקבעו לצורך הקראת כתב האישום (ב-19.6.2013; וב-24.6.2013) נדחו לבקשת בא כוחו של הנאשם. ביום 24.6.2013 הגישה המדינה בקשה לאיחוד משפטו של הנאשם עם משפטם של שניים מחברי החוליה. ביום 26.6.2013 הוקרא כתב האישום למשיב, ובא כוחו ביקש לדוחות את מסירת המענה לכתב האישום בשל

כוונה לבוא בדברים עם המדינה. ביום 3.7.2013 התקיימם דיון ובו בא כוחו של המשיב הודיע על הסכמתו לאיחוד התקיימים. בתום הדיון הורה בית המשפט על הגשת כתב אישום מתוקן לשלוות הנאים, וקבע דיון ליום 17.9.2013. בדיון שהתקיימים ביום זה מסר בא כוחו של המשיב כי המשיב כופר באשמה. באותו מעמד נתן בא כוחו של המשיב את הסכמתו לדוחות את הדיון - לבקשת המדינה ובאי כוחם של שני הנאים האחרים - לצורך מציאת המשא ומתן עם המדינה בעניינים של הנאים האחרים. בהתאם לכך, הורה בית המשפט על דוחית מועד הדיון ליום 11.11.2013 והטיעים כי לא תינתן דוחיה נוספת לפני קבלת המענים בכתב האישום. בדיון שהתקיימים ביום 3.7.2013 ביקשו באי כוח הנאים האחרים למסור את המענים בכתב האישום תוך 30 ימים. כן ביקשו הצדדים להעביר את התיק למוטב אחר, שכן המוטב שז'ן בתיק זו נושא באותה פרשה (תפ"ח 31041-04-13). בית המשפט הורה כי באי כוח הנאים האחרים ימסרו את המענים בכתב האישום עד ליום 22.12.2013 וכן הורה כי לאחר קבלת המענים יועבר התיק לדין לפניו מוטב אחר. בין לבני העבר התיק למוטב אחר עקב שבתו (כב' השופטים י' צבן, ר' כרמל, ור' פרידמן-פלדמן). ביום 13.11.2013 הורה אב בית הדין על קיום דיון לפי הוראות סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ) ביום 6.1.2014. ביום 6.1.2014 התקיימם הדיון, אך עקב תקלה לא זומנו באי כוח הנאים בצוואה מסודרת ועל כן לא ניתן היה לקיים דיון תכליתית. בדיון ביקשו באי כוח הנאים האחרים דוחיה נוספת של 30 ימים. בית המשפט ציין כי התיק המקורי נקבע אף הוא לפניו הרכב זה וקבע כי טרם החלטה על העברת הדיון לפניו מוטב אחר ובטרם קביעת התיק לשימוש הוכחות יש לקיים דיון נוסף לפי סעיף 144 לחסד"פ וקבעו ליום 21.1.2013. ביום 21.1.2013 התקיימם הדיון, ובו ציינו באי כוח הנאים האחרים שהם מנהלים משא ומתן עם התביעה וכי הם סבורים שניתן יהיה לסיים את התיק ללא צורך בשימוש עדמים. על אף האמור, נוכח הדוחות הרובות שניתנו בתיק ביקשה באת כוח המדינה לקבוע מועדים לשימוש הוכחות. בית המשפט קיבל את הבקשה, ציין כי ניתנת בזאת הזדמנות אחרונה לצדים להגיע להסכמה, וקבע דיון נוסף לפי סעיף 144 לחסד"פ ליום 10.2.2014. ביום 10.2.2.2014 התקיימם הדיון בתיק, ובו קיבל בית המשפט את בקשה המדינה וקבע מועד נוסף לדיון לפי סעיף 144 לחסד"פ ביום 26.2.2014 וכן מועד לשימוש הוכחות בתיק ביום 6.3.2014.

הודעת העדכן מטעם המדינה

5. ביום 5.3.2014 קיימי דיון בבקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בתום הדיון הוחלט, בהסכמה הצדדים, שהמשיב יעצר עד להחלטה אחרת, וכי לאחר שיתקיים דיון ההוכחות הראשוני בתיק - שהיא קבועה ליום 6.3.2014 - תגיש המדינה הודעת עדכן מטעמה בדבר הצפי להמשך ההליך העיקרי.

6. ביום 10.3.2014 הגישה המדינה הודעת עדכן מטעמה, שלפיה התקיימה ביום 6.3.2014 ישיבת הוכחות שבה נשמע עד תביעה אחד (חוקר, גובה הودעות), ובסיומהקבע בית המשפט כי יתקיים דיון ביום 1.4.2014 לפי סעיף 144 לחסד"פ. המדינה הוסיפה כי להערכתה, בנסיבות הראוי, נדרש עוד חמישה עד שבעה חודשים הוכחות לשימוש פרשת התביעה.

טענות הצדדים

7. לטענת המדינה, למשיב מיויחסות עבירות ביטחוניות חמורות והוא פעל במסגרת חוליה ששםה לעצמה למטרה לפגוע ביודים ובמטרות ישראליות ולהביא למותם של בני אדם. נטען כי מעשים אלו והמנע האידיאולוגי שבבסיסם מלמדים על עצמת המסוכנות הנשקפת לביטחון הציבור, שאין כל חלופת מעוצר שתוכל לאיננה. כן טענה

המדינה כי כולל המעורבים האחרים בפרשה מצויים גם הם במעצר, וכי למשיב עבר פלילי הכלול הרשעה בעבירות שוד שבוצעה בשנת 2006 שבגינה ריצה שנת מאסר בפועל. המדינה ביקשה לציין כי קצב שמיעת התקיק אכן אינו משבע רצון, אך כי העיכוב נבע בעיקרו מאיחוד התקקים ומרובבו בקשות לדחיתת דינום שהגישיו באיו כוח הנאשמים האחרים - בהסכמה בא כוחו של המשיב - לצורך מצוי המשא ומתן עם המדינה.

8. מנגד, בדיון שהתקיים לפני טען בא כוח המשיב כי חלוף הזמן נוכח הימשכות ההליכים מצדיק לבחון חלופת מעצר בעניינו והטעים כי הימשכות ההליך אין מקורה בהתנהלות פסולה מצדדו אלא בסיבות שאין תלויות בו. כן טוען כי לפי המיחס לו המשיב לא היה דומיננטי בבחירה העבירות, וחילקו שונה מחלוקת של הנאשמים האחרים בפרשה. טוענתו, מעשי המשיב לא עברו את שלב ההכנה לבחירה ועל כן, גם אם ינתן משקל מלא לראיות התביעה לא יורשע המשיב בתום ההליך בבחירה המיחסות לו. עוד טוען בא כוח המשיב כי המדינה חדלה בכך שלא הצעידה בתעוזת חיסין ובהמשך לא הגישה אותה במועד. לסירוגין, טוען בא כוח המשיב כי הוא התייצב לכל הדינומים, כפער באשמה עוד בחודש ספטמבר, וכי מזה מעלה לשעה חדשם מתנהל התקיק מבלי שהחלה שמיעת הוהוכחות, והכל שלא באשמה הנאשם. בא כוחו של המשיב ציין כי במקרים חמורים יותר נכון היה לבחון חלופת מעצר בנסיבות דומות של הימשכות ההליכים. עוד טוען כי יש לשקל את נסיבותו האישיות של המשיב, ובתור כך את העובדה שהוא הורשע בעבירה בודדת אותה ביצع בהיותו בן 19; את העובדה שהוא משוחרר חדשם ארוכים טרם מעצרו; ואת העובדה נשוי ואב לתינוק שנולד בהיותו במעצר.

דיון והכרעה

9. כדיוע, בבחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרש בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת לנאשם שטרם הורשע, לבין בטיחון הציבור והגנה על תקינות ההליך השיפוטי מפני שיבוש. מלאכת האיזון נעשית, בין היתר, בהתחשב בשיקולים הבאים: חלוף הזמן מאז שהנאשם נעצר; קצב הימשכות ההליך השיפוטי והטעמים לעיכוב הבירור; מידת המסוכנות הנש��פת מהנאשם; החשש מפני שיבוש ההליך; חומרת העבירה המיחסת לנאשם ונסיבותה; והאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה מתאימה (ראו, למשל, בש"פ 6638/2010 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (21.9.2010); בש"פ 6687/2010 מדינת ישראל נ' מורהIDI, פסקה 7 (20.9.2010); בש"פ 3784/07 מדינת ישראל נ' אלטורי, פסקה 10 (20.5.2007)).

10. עניינו, הדעת אינה נוכה מכך שדיוני הוהוכחות החלו רק בחלוף תשעה חדשם ממועד הגשת כתב האישום, וכן מכך שבפרק זמן זה התקיים רק דיון הוהוכחות היחיד שבו נשמעה עדותם של עד תביעה אחד, מבלי שנקבעו מועדים לדינוני הוהוכחות נוספים. עם זאת, לא מצאתי כי בשלב הנוכחי הוסטה נקודת האיזון בצורה המצדיקה את שחרורו של המשיב מן המעצר שבו הוא נתון. זאת, על רקע המסוכנות הרבה הנש��פת מהמשיב נוכח המעשים המיחסים לו, שאנו צריך להזכיר מיללים בדבר חומרתם (השו, למשל: בש"פ 2987/2010 מדינת ישראל נ' פלוני (10.5.2010)), וכן נוכח עברו הפלילי. בנסיבות אלו, מצאתי כי לא ניתן להורות בשלב הנוכחי על בוחנת חלופת מעצר, ועל כן אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב. עם זאת, בהינתן קצב התקדמותו של התקיק העיקרי, ובשים לב לכך שאף לא נקבעו כלל מועדים נוספים לדינוני הוהוכחות, לא ניתן להעתר לבקשתה במלוא היקפה. אני נעתר לבקשתה באופן חלקית ומאריך את מעצרו של המשיב בארבעים וחמשה ימים בלבד על מנת שנייתן יהיה לבחון פעם נוספת במועד קרוב אם ניתן לניהל את המשפט כדדרו, כמתחייב מן הדין. הנחתתי היא כי הפרקליטות תפנה לבית המשפט המחויז בבקשתה לקבוע דיוני הוהוכחות נוספים.

.11. סיכומו של דבר, אני מאריך את מעצרו של הנאשם ב-45 ימים או עד למתן פסק הדין בבית המשפט המחוזי בירושלים בתפ"ח 47805-04-13, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, י"א באדר ב התשע"ד (13.3.2014).

שפט
